

УДК 347.77.036

DOI <https://doi.org/10.24144/2307-3322.2026.93.3.47>

ПРОЦЕДУРНІ МЕХАНІЗМИ ПОЗАСУДОВОГО ЗАХИСТУ ТОРГОВЕЛЬНИХ МАРОК У ДОМЕННОМУ ПРОСТОРІ ВІД КІБЕРСКВОТИНГУ: ДОСВІД ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ

Теличко О.А.,

*кандидатка юридичних наук, доцент, завідувачка кафедри права
Державний університет економіки і технологій
ORCID: 0000-0003-2536-7442*

Реун В.А.,

*доцент, кандидат юридичних наук, доцент кафедри права
Державний університет економіки і технологій
ORCID: 0000-0002-2636-9426*

Теличко О.А., Реун В.А. Процедурні механізми позасудового захисту торговельних марок у доменному просторі від кіберсквотингу: досвід Європейського Союзу.

У статті здійснено комплексний правовий аналіз проблеми захисту торговельних марок у доменному просторі в умовах стрімкого розвитку цифрової економіки та глобалізації електронної комерції. Особливу увагу приділено явищу кіберсквотингу як одній із найбільш поширених і водночас небезпечних форм порушення прав інтелектуальної власності в Інтернеті. Обґрунтовано, що доменні імена, попри відсутність статусу об'єктів права інтелектуальної власності, виконують ідентифікаційну та репутаційну функції, подібні до торговельних марок, що зумовлює високий рівень конфліктності між цими двома правовими інститутами. У статті показано, що глобальний і технічно нейтральний характер доменної системи, побудованої за принципом «хто перший зареєстрував – той володіє», вступає у суперечність із територіальною та виключною природою прав на торговельні марки, створюючи передумови для системних зловживань.

Проаналізовано сучасні форми кіберсквотингу, включно з typo-squatting, combo-squatting, TLD-squatting та IDN-homograph-атаками, які дедалі частіше використовуються для введення споживачів в оману, перехоплення трафіку та незаконного отримання вигоди від репутації відомих брендів. Визначено, що такі практики не лише завдають економічної шкоди правовласникам, а й підривають довіру до електронної торгівлі та цифрового ринку Європейського Союзу загалом.

Центральне місце у статті займає дослідження позасудових процедур захисту торговельних марок, що функціонують у межах системи управління доменними іменами ICANN. Розкрито юридичну природу та процесуальні особливості UDRP як базового інструменту глобального врегулювання доменних спорів, а також URS як прискореного механізму реагування на очевидні випадки порушень. Окремо проаналізовано роль процедур PDDRP та LRO, які забезпечують системний та превентивний захист правовласників на рівні доменів верхнього рівня, включно з можливістю блокування або скасування ризикованих gTLD ще до початку їх комерційної експлуатації.

Зроблено висновок, що сукупність механізмів ICANN формує багаторівневу модель правового захисту торговельних марок у цифровому середовищі, яка доповнює класичні інструменти права інтелектуальної власності та забезпечує ефективну відповідь на транскордонний характер кіберсквотингу. Така модель є особливо важливою для Європейського Союзу, де високий рівень інтеграції внутрішнього ринку та цифрових сервісів потребує швидких, гнучких і юрисдикційно нейтральних засобів захисту брендів.

Ключові слова: торговельна марка; доменне ім'я; кіберсквотинг; право інтелектуальної власності; ICANN; UDRP; URS; PDDRP; LRO; Європейський Союз; цифровий ринок; недобросовісна реєстрація.

Telichko O.A., Rekun V.A. Procedural mechanisms of out-of-court protection of trademarks in domain space against cybersquatting: the experience of the European Union.

The article provides a comprehensive legal analysis of the problem of trademark protection in the domain space in the context of the rapid development of the digital economy and the globalization of e-commerce. Particular attention is paid to the phenomenon of cybersquatting as one of the most widespread and at the same time dangerous forms of violation of intellectual property rights on the Internet. It is substantiated that domain names, despite the lack of the status of objects of intellectual property rights, perform identification and reputational functions similar to trademarks, which causes a high level of conflict between these two legal institutions. The article shows that the global and technically neutral nature of the domain system, built on the principle of «first to register – owns», comes into conflict with the territorial and exclusive nature of trademark rights, creating the prerequisites for systemic abuse.

The article analyzes modern forms of cybersquatting, including typo-squatting, combo-squatting, TLD-squatting and IDN-homograph attacks, which are increasingly used to mislead consumers, intercept traffic and illegally profit from the reputation of well-known brands. It is determined that such practices not only cause economic harm to rightholders, but also undermine trust in e-commerce and the digital market of the European Union as a whole.

The article focuses on the study of out-of-court trademark protection procedures operating within the ICANN domain name management system. The legal nature and procedural features of the UDRP as a basic tool for global domain name dispute resolution, as well as the URS as an accelerated mechanism for responding to obvious cases of violations, are disclosed. The role of the PDDRP and LRO procedures, which provide systematic and preventive protection of rights holders at the level of top-level domains, including the possibility of blocking or revoking risky gTLDs before their commercial exploitation, is separately analyzed.

It is concluded that the set of ICANN mechanisms forms a multi-layered model of legal protection of trademarks in the digital environment, which complements the classic instruments of intellectual property law and provides an effective response to the cross-border nature of cybersquatting. Such a model is particularly important for the European Union, where a high level of integration of the internal market and digital services requires fast, flexible and jurisdictionally neutral means of protecting brands.

Key words: trademark; domain name; cybersquatting; intellectual property law; ICANN; UDRP; URS; PDDRP; LRO; European Union; digital market; unfair registration.

Постановка проблеми. Торговельна марка є цінним нематеріальним активом і важливою складовою ділової репутації, що виконує ідентифікаційну та маркетингову функції, виступає об'єктом права інтелектуальної власності та охороняється національними законами й міжнародними договорами. У глобалізованій економіці торговельні марки набувають транскордонного значення, асоціюючись із товарами та послугами на різних ринках і формуючи довіру споживачів та конкурентні переваги.

Розвиток цифрової економіки та електронної комерції трансформував способи використання та комерціалізації торговельних марок, водночас створивши нові ризики: доменні імена, онлайн-платформи, пошукові системи та соціальні мережі стали каналами як легітимного використання брендів, так і їх зловживання. У цьому контексті кіберсквотинг – недобросовісна реєстрація доменних імен, що імітують торговельні марки – є однією з найпоширеніших форм посягання на права власників. Анонімність порушників, глобальний характер доменів і фрагментарність регулювання ускладнюють ефективний захист прав.

Метою статті є аналіз правової природи співвідношення торговельних марок і доменних імен, а також механізмів протидії кіберсквотингу в Європейському Союзі й у межах системи ICANN, з урахуванням процедур UDRP, URS, PDDRP та LRO.

Стан опрацювання проблематики. Особливе місце в цій сфері займають аналітичні та статистичні матеріали WIPO, які узагальнюють практику застосування процедури UDRP, відображають динаміку доменних спорів і типологію кіберсквотингових схем, формуючи емпіричну основу для оцінки масштабів доменних зловживань. У межах ЄС вагомий внесок у дослідження цієї проблематики здійснює EUIPO через звіти щодо кіберсквотингу, цифрового піратства та економічних моделей зловживань торговельними марками в онлайн-овому середовищі, які висвітлюють ризики для внутрішнього ринку, споживачів і добросовісної конкуренції.

Проблематика взаємодії торговельних марок і доменних імен є предметом активних наукових досліджень у межах міжнародного та європейського права інтелектуальної власності: J. McCarthy, T. Stronach, A. Christie, J. Band, A. Griffiths, J. van den Berg, I. Calboli та ін. Водночас більшість робіт аналізують ці об'єкти ізольовано – або крізь призму класичного права торговельних марок, або технічного регулювання доменного простору, тоді як інтегрована модель їх взаємодії через позасудові механізми ICANN (UDRP, URS, PDDRP, LRO) залишається недостатньо дослідженою, що зумовлює потребу комплексного міжсистемного аналізу.

Виклад основного матеріалу. Торговельна марка – це унікальний символ, який використовується для розрізнення подібних товарів та послуг від різних постачальників [1]. Торговельна марка – це знак, який може бути словами, логотипами, елементами чи іншими відмінними рисами, або їх комбінацією, що відрізняє товари та послуги однієї компанії від інших на ринку [2]. Регламент Європейського Союзу про торговельні марки (EUTMR) визначає її як будь-яке позначення, здатне розрізняти товари чи послуги та яке може бути чітко представлене в реєстрі, будь то за допомогою слів, малюнків, кольорів, звуків чи навіть мультимедійних елементів [3].

Згідно з визначенням World Intellectual Property Organization, «доменні імена – це зручні для людини форми інтернет-адрес, які зазвичай використовуються для пошуку веб-сайтів» [4]. Вони замінюють складні IP-адреси буквено-цифровими позначеннями, полегшуючи доступ до веб-ресурсів. Окрім технічної функції, доменні імена ідентифікують компанії та торговельні марки в Інтернеті й виконують комерційну роль, відрізняючи товари та послуги від конкурентів [5, р. 5]. Доменні імена є унікальними та можуть складатися з літер, цифр і доменних розширень («.com», «.org», «.eu» тощо).

Хоча доменні імена не визнаються об'єктами права інтелектуальної власності, вони є нематеріальними активами з економічною цінністю. Їх реєстрація здійснюється за принципом «перший прийшов – перший отримав» і має глобальний характер. На відміну від торговельних марок, доменні імена не обмежені територіально. Попри функціональну подібність, це різні правові категорії: торгова марка ідентифікує товари і послуги, тоді як доменне ім'я є адресою вебсайту. Навіть якщо торгова марка і доменне ім'я збігаються за написанням, вони мають різну правову природу. Реєстрація торговельної марки є рекомендованою, але не обов'язковою, тоді як доменне ім'я підлягає обов'язковій реєстрації [6; 7].

Компанія може мати кілька торговельних марок і одне доменне ім'я або використовувати їх під однією назвою. З метою захисту бізнесу підприємства часто реєструють свої торговельні марки як доменні імена заздалегідь. Якщо ж домен уже зареєстрований третьою особою, компанія не зможе його отримати через принцип черговості реєстрації [8, р. 373]. Це створює ризик захоплення доменних імен у разі відсутності своєчасної реєстрації.

В умовах цифрової економіки порушення прав на торговельні марки набувають дедалі складніших форм і потребують проактивного правового захисту. Онлайн-середовище сприяє поширенню кіберсквотингу, зловживання метатегами, оманливої реклами за ключовими словами та імперсонації в соціальних мережах, що спотворює ідентичність брендів і вводить споживачів в оману. За даними Всесвітньої організації інтелектуальної власності, у 2025 році в межах процедури UDRP було подано 6200 справ щодо доменних імен – рекордний показник [9]. Зростання таких порушень зумовлене глобальною доступністю Інтернету, низькими транзакційними витратами, анонімністю доменних реєстраторів і складністю транснаціонального правозастосування.

У праві ЄС реєстрація торговельної марки без реального наміру використання може кваліфікуватися як недобросовісність, зокрема якщо заявка подана з метою зашкодити третім особам або отримати необґрунтовані виключні права. Ця доктрина охоплює практики створення «пас-ток пріоритету» сквотерами торговельних марок [10]. Відповідно до статті 59(1)(b) Регламенту (ЄС) 2017/1001 [3], така торгова марка може бути анульована. Для доведення недобросовісності необхідно встановити: ідентичність або подібність знака до вже існуючого; обізнаність заявника про попереднє використання або репутацію цього знака; недобросовісний намір заявника [10].

Сквотинг торговельних марок є формою превентивної реєстраційної поведінки та в праві ЄС проявляється у реєстрації знаків, ідентичних або подібних до відомих чи раніше використаних брендів, з метою блокування їх законного використання або отримання неправомірної вигоди. Його цифровим різновидом є кіберсквотинг, який полягає в недобросовісній реєстрації доменних імен, що відтворюють або імітують торговельні марки, комерційні найменування чи інші

позначення. Кіберсквотинг визначається як практика реєстрації, використання або продажу доменного імені, що відтворює позначення іншої особи без законних прав чи інтересів з метою отримання прибутку з репутації торговельної марки [11, с. 459]. Відповідно до UDRP, це є недобросовісна реєстрація доменів, ідентичних або схожих до ступеня змішування з торговельною маркою чи знаком обслуговування [12]. Ознаками кіберсквотингу є: ідентичність або схожість доменного імені з торговельною маркою заявника; відсутність у реєстранта прав або законних інтересів щодо домену; його недобросовісна реєстрація та використання [13, с. 7].

Видами кіберсквотингу є [14, с. 643-644]:

- Tyro-squatting – створення веб-адрес із типовими орфографічними помилками (наприклад, «goggle.com» замість «google.com») для заплутування користувачів.
- TLD squatting – використання того самого доменного імені, але з іншим доменом верхнього рівня (наприклад, «.net» замість «.com») для перенаправлення відвідувачів.
- Combo-squatting – поєднання відомого бренду з додатковими словами (наприклад, «raupal-secure.com») для створення враження легітимності підроблених сайтів.
- Name squatting – використання імен відомих осіб або бізнес-лідерів для заробітку або поширення оманливої інформації.
- IDN Homograph attacks – застосування символів із різних мов, схожих на латинські, для створення веб-адрес, які візуально ідентичні справжнім сайтам, з метою обману користувачів.

Феномен кіберсквотингу торговельних марок у ЄС охоплює три ключові аспекти. По-перше, треті особи можуть реєструвати доменні імена, ідентичні або подібні до торговельних марок інших компаній без законних прав, що є недобросовісною практикою та спричиняє юридичні спори [13]. По-друге, сквотинг застосовується як стратегія блокування бізнесу, коли подаються заявки на ідентичні чи подібні торговельні марки з метою перешкодити виходу нових продуктів відомих брендів. По-третє, захоплення торговельної марки можливе щодо ще маловідомих брендів, коли недобросовісні особи реєструють знак для його подальшого перепродажу або отримання конкурентних переваг, що породжує плутанину та судові спори.

Попри дію принципу «перший прийшов – перший отримав» у сфері доменних імен, кіберсквотинг не залишається безкарним. Для захисту прав правовласників існують превентивні та квазі-судові механізми. Зокрема, Trademark Clearinghouse [15] дає змогу реєструвати торговельні марки в централізованій базі, забезпечує пріоритетний доступ до нових gTLD і сповіщає власників про спроби реєстрації ідентичних доменів третіми особами.

Як вже зазначалось, спори щодо доменних імен зазвичай виникають між власником торговельної марки та реєстрантом домену, який порушує права власника. Власник торговельної марки може вимагати передачі або призупинення використання домену. Хоча такі конфлікти можуть вирішуватися через суд, більш ефективним способом уникнення витрат і затримок є застосування процедур вирішення спорів, якими керує ICANN.

Головним інструментом у глобальному масштабі є Єдина політика вирішення спорів щодо доменних імен (UDRP) [6], створена ICANN у партнерстві з WIPO. UDRP передбачає міжнародно визнаний процес боротьби з кіберсквотингом, пов'язаним із недобросовісною реєстрацією доменів, ідентичних або схожих на дійсну торговельну марку. Власники торговельних марок можуть подавати скарги проти реєстрантів доменів, уникаючи тривалих та дорогих судових процесів. Якщо скаргу задоволено, домен може бути переданий або анульований. Це особливо важливо для власників брендів, які стикаються з порушеннями у різних країнах, оскільки процедура UDRP дозволяє обійти складнощі транснаціональних судових проваджень. ICANN забезпечує дотримання правил усіма реєстраторами gTLD, роблячи UDRP фундаментальним механізмом захисту ідентичності бренду у глобальному цифровому просторі.

Для успішної скарги за UDRP заявник має довести: домен ідентичний або схожий до ступеня змішування з торговельною маркою або знаком обслуговування, на які він має права; реєстрант не має прав чи законних інтересів щодо домену; домен зареєстровано та використовується недобросовісно [16, р. 9]. Процедура UDRP зазвичай триває до 60 днів [17], а подання скарги є відносно простим: зазначаються обраний постачальник послуг, домен, реєстратор, торгова марка, товари та послуги, підстави скарги та бажаний засіб захисту. Заявник може вимагати або скасування домену, або його передачу. Водночас сторони можуть передати спір до суду, у такому разі рішення суду матиме пріоритет над рішенням UDRP.

Єдина система швидкого призупинення (Uniform Rapid Suspension) – механізм, створений ICANN для нових gTLD (наприклад, .companyX або .city), що забезпечує швидкий і маловитратний захист прав власників торговельних марок. URS доповнює UDRP і застосовується у випадках явного порушення прав на торговельну марку, таких як підробка, масове шахрайство або поширення шкідливого програмного забезпечення. Як і за UDRP, заявник повинен довести: домінантне доменне ім'я ідентичне або схоже до ступеня змішування з торговельною маркою; реєстрант не має законного права чи інтересу на домен; домен зареєстровано та використовується недобросовісно [18].

Процедура URS є прискореною: рішення зазвичай ухвалюється протягом одного місяця. Під час розгляду домен, що порушує права, блокується до винесення остаточного рішення. Як і у випадку UDRP, сторони можуть передати спір на розгляд UDRP або до суду. Подання заявки URS подібне до UDRP, проте враховує специфіку явних порушень у нових gTLD, а позивач повинен показати зв'язок між завданою шкодою та діями відповідача – оператора реєстру.

У випадках, коли спір виходить за межі «очевидного зловживання» та стосується складних правових або фактичних питань (законності використання позначення, добросовісності сторін, пріоритету прав), застосовують більш комплексні механізми захисту. У системі управління доменним простором ICANN для цього передбачено Post-Delegation Dispute Resolution Procedures, що дозволяють притягати до відповідальності не лише реєстрантів, а й операторів реєстрів gTLD у випадках системного або сприяючого порушення прав інтелектуальної власності.

PDDRP застосовується до нових gTLD, коли власник торговельної марки вважає, що оператор реєстру навмисно та систематично порушує торговельні марки самостійно або сприяє третім сторонам у цьому [19]. Заявник повинен довести: недобросовісність реєстранта; отримання несправедливої вигоди від репутації торговельної марки; можливу шкоду репутації або ризик плутанини з торговою маркою. На відміну від URS та UDRP, PDDRP передбачає специфічні процедури через характер спорів, оскільки відповідачем є оператор реєстру [20]. Позивач має показати зв'язок між шкодою та діями реєстру. Можливі результати процедури включають: зобов'язання реєстру вжити заходів для запобігання порушенням, або навіть повне розірвання угоди про реєстр з ICANN.

Таким чином, PDDRP спрямовані на реагування на системні та структурні порушення прав інтелектуальної власності на рівні адміністрування gTLD, коли загроза бренду виникає не лише через окремого реєстранта, а через політику чи практику самого оператора. Ці механізми мають репресивний і коригувальний характер, застосовуються після делегування gTLD і фактичного порушення. Разом із превентивними інструментами ICANN, такими як Legal Rights Objection, вони забезпечують багаторівневий захист прав власників торговельних марок.

LRO (Legal Rights Objection) – це процедура вирішення спорів, яка дозволяє власникам торговельних марок та міжурядовим організаціям (наприклад, тим, що відповідають критеріям реєстрації домену .int) офіційно заперечити заявку на новий gTLD до її схвалення ICANN [21]. Іншими словами, перед тим як ICANN затвердить новий gTLD, власники торговельних марок або відповідні міжурядові організації можуть зупинити його реєстрацію, якщо існує ризик порушення їхніх прав, включно з торговими марками, назвами або аббревіатурами. Заявник заперечення повинен довести, що потенційне використання нового gTLD: несправедливо використовує відмінний характер або репутацію торговельної марки, назви чи аббревіатури; не виправдано погіршує відмінний характер або репутацію торговельної марки, назви чи аббревіатури; створює ймовірність плутанини між gTLD та правами заявника. Таким чином, LRO є превентивним механізмом захисту прав власників торговельних марок на етапі подання заявки на новий gTLD, забезпечуючи захист брендів ще до появи потенційних порушень у доменному просторі.

Висновки. У результаті дослідження встановлено, що у цифровій економіці торговельні марки та доменні імена тісно взаємодіють, хоча залишаються різними правовими об'єктами: торгова марка має територіальну охорону, а доменне ім'я – глобальний цифровий ідентифікатор за принципом «хто перший прийшов – той перший обслуговується». Ця асиметрія створює сприятливе середовище для кіберсквотингу, який полягає у недобросовісній реєстрації доменів, ідентичних або схожих на торговельні марки, з метою паразитування на їхній репутації.

Право ЄС та регламент (ЄС) 2017/1001 ефективно протидіють захопленню торговельних марок через доктрину недобросовісності, а у глобальному доменному просторі аналогічну роль ви-

конують механізми ICANN. UDRP забезпечує швидке та економічно ефективно вирішення спорів, URS прискорює реагування на очевидні порушення у нових gTLD, тоді як PDDRP і LRO створюють системний рівень захисту, притягуючи до відповідальності операторів доменних реєстрів і запобігаючи ризикованим реєстраціям.

Таким чином, у ЄС та глобальній доменній системі формується інтегрована модель охорони торговельних марок, де класичні інститути права інтелектуальної власності поєднуються зі спеціалізованими цифровими процедурами, що дозволяє ефективно протидіяти кіберсквотингу та іншим формам порушень у цифровому середовищі.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Trademarks Gateway. *World Intellectual Property Organization*. URL: <http://www.wipo.int/trademarks/en>.
2. First Council Directive of 21 December 1988 to approximate the laws of the Member States relating to trade marks. *EUR-Lex*. URL: <https://eur-lex.europa.eu/eli/dir/1989/104/oj/eng>.
3. Regulation (EU) 2017/1001 of the European Parliament and of the Council of 14 June 2017 on the European Union trade mark (codification) (Text with EEA relevance). *EUR-Lex*. URL: <https://eur-lex.europa.eu/eli/reg/2017/1001/oj/eng>.
4. Frequently Asked Questions: Internet Domain Names. *WIPO*. URL: <https://www.wipo.int/amc/en/center/faq/domains.html>.
5. De Miguel Asensio P. *Conflict of Laws and the Internet*, 2-nd edition. 2024. 560 p.
6. Rules for Uniform Domain Name Dispute Resolution Policy. *ICANN*. 28 September 2013 (Updated 21 February 2024). URL: <https://www.icann.org/resources/pages/udrp-rules-2024-02-21-en>.
7. Trademark squatting and the doctrine of bad faith. *Novagraaf*. 14 October 2021. URL: <https://www.novagraaf.com/en/insights/trademark-squatting-and-doctrine-badfaith#>.
8. Keyes J. *Financial Services Information Systems*. Auerbach Publications, 2000. 952 p.
9. 2025 Marks Record-Breaking Year for WIPO Domain Name Disputes. *WIPO*. January 14, 2026. URL: https://www.wipo.int/amc/en/domains/news/2026/news_0001.html.
10. Bad faith trade marks: an explanation. *European Innovation Council and SMEs Executive Agency. European Commission*. 30 June 2025. URL: https://intellectual-property-helpdesk.ec.europa.eu/news-events/news/bad-faith-trade-marks-explanation-2025-06-30_en.
11. Schaffer R., Agusti F., Dhooze L., Berger-Walliser G. *International Business Law and its Environment*, 11th Edition. Cengage Learning, 2024. 672 p.
12. Uniform Domain Name Dispute Resolution Policy. *ICANN*. URL: <https://www.icann.org/resources/pages/policy-2012-02-25-en>.
13. Focus on cybersquatting: monitoring and analysis. European Union Intellectual Property Office, 2021. 127 p. DOI: 10.2814/14926.
14. Priya Dharshini A. From cybersquatting to meta tagging – the expanding scope of trademark infringement in the digital sphere. *LawFoyer International Journal of Doctrinal Legal Research*. 2025. Volume 3, Issue 2. Pp. 633-667. DOI: <https://doi.org/10.70183/lijdlr.2025.v03.65>.
15. Understanding the Trademark Clearinghouse. *Trademark Clearinghouse*. URL: <https://trademark-clearinghouse.com/understanding-the-trademark-clearinghouse>.
16. Domain Names and Cybersquatting. European IP helpdesk, 2022. 15 p. URL: <https://op.europa.eu/en/publication-detail/-/publication/53d14916-356f-11ed-9c68-01aa75ed71a>.
17. List of Approved Dispute Resolution Service Providers. *ICANN*. URL: <https://www.icann.org/en/contracted-parties/consensus-policies/uniform-domain-name-dispute-resolution-policy/list-of-approved-dispute-resolution-service-providers-25-02-2012-en>.
18. Uniform Rapid Suspension (URS). *ICANN*. URL: <https://www.icann.org/en/contracted-parties/registry-operators/services/rights-protection-mechanisms-and-dispute-resolution-procedures/urs>.
19. Post-Delegation Dispute Resolution Procedures (PDDRP). *ICANN*. URL: <https://newgtlds.icann.org/en/program-status/pddrp>.
20. Trademark Post-Delegation Dispute Resolution Procedure (Trademark PDDRP). *WIPO*. URL: <https://www.wipo.int/amc/en/domains/tmpddrp/>.

21. New gTLD Program: 2026 Round Applicant Guidebook. Version: V1-2025.12.16. ICANN. 16 December 2025. URL: <https://newgtldprogram.icann.org/sites/default/files/documents/new-gtld-program-2026-round-applicant-guidebook-current-en.pdf>.

Дата першого надходження рукопису до видання: 1.02.2026
Дата прийняття до друку рукопису після рецензування: 20.02.2026
Дата публікації: 5.03.2026

© Теличко О.А., Рекун В.А., 2026

Стаття поширюється на умовах ліцензії CC BY 4.0